

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12C/116/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312204001
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2013:4312204001.3

Uznesenie

Okresný súd Levice v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, v konaní zast.: advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporcovi: A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, v konaní zast.: JUDr. Ladislav Mikluš, advokát, so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 497,91 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Písomným návrhom na začatie konania zo dňa 27.02.2012, ktorý bol doručený Okresnému súdu Levice dňa 29.02.2012 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia pohľadávky vo výške 497,91 eura spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania.

Konanie o zaplatenie 497,91 eura s príslušenstvom bolo meritórne ukončené uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 22.05.2013 pod č. k. 12C/116/2012-87, ktorým súd zastavil konanie pre späťvzatie návrhu podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a o trovách konania si vymienil, že bude rozhodovať po právoplatnosti uznesenia. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.06.2013.

Ustanovenie § 137 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), uvádza, že trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Predpokladom priznania náhrady trov konania účastníkovi voči druhému účastníkovi je uplatnenie nároku na náhradu trov konania, pričom vyčíslenie trov konania je zase predpokladom na to, aby boli účastníkovi priznané všetky trovy, ktoré v konaní účelne vynaložil. Ak účastník nepožiadá o náhradu trov konania, súd mu nemôže priznať náhradu trov konania, aj keby mu inak podľa zákona patrila a aj keby výška trov vyplývala zo spisu.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej ako „OSP“), žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pokiaľ ide o právo na náhradu trov konania v prípade ak procesným následkom je zastavenie konania, platí vo všeobecnosti pravidlo, že žiaden z účastníkov v tomto prípade nemá právo na náhradu trov konania. Z tohto pravidla existujú dve výnimky, ktorú sú vyjadrené v citovanom ustanovení §-u 146 ods. 2 prvá a druhá veta OSP. Ustanovenie druhého odseku §-u 146 OSP je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto pred rozhodnutím súdu o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, treba skúmať, či nie sú splnené predpoklady na použitie ustanovenia § 146 ods. 2 OSP. V prípade, ak súd zistí existenciu týchto predpokladov, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania. Ustanovenie § 146 ods. 2 vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku.

Ak navrhovateľ vezme návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, pričom sa nejedná o prípad §-u 146 ods. 2 druhej vety OSP, z hľadiska procesného platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

K späťvzatiu návrhu môže dôjsť v ktoromkoľvek štádiu konania od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia vo veci. Ustanovenie § 96 OSP je vyjadrením zásady navrhovateľa ako pána sporu, kedy samotné späťvzatie je dôvodom pre zastavenie konania či už celkom, alebo čiastočne.

Ak vezme účastník svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. Uplatnený nárok však späťvzatím návrhu nezaniká a možno ho uplatniť znova (R 54/1992).

V predmetnej veci došlo k zastaveniu konania pred začatím pojednávania vo veci samej z dôvodu vzatia návrhu na začatie konania v celom rozsahu späť navrhovateľom bez uvedenia dôvodu.

Tento dispozitívny úkon navrhovateľa nasledoval po vyjadrení odporcu v podaní zo dňa 23.10.2012, v ktorom uviedol, že faktúru vyhotovenú dňa 08.03.2009 na sumu 497,91 eur uhradil a bol si vedomý, že nemá žiadne záväzky voči T- Mobile. K podanému vyjadreniu priložil príkazy na úhradu z banky najstarší zo dňa 12.09.2007 a posledný s dátumom 03.03.2009. Vedľajší účastník na starne odporcu sa podaním zo dňa 02.04.2013 vyjadril, že platby, ktorými odporca preukazuje zaplatenie žalovanej pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, sa pravdepodobne netýkajú tejto pohľadávky, keďže sú z obdobia ešte pred vystavením faktúry na zaplatenie žalovanej zmluvnej pokuty.

Z obsahu spisu je zrejmé a súd má zato, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania tým, že podal návrh na začatie konania a nešlo o späťvzatie návrhu pre správanie sa odporcu, a preto podľa §-u 146 ods. 2 prvej vety OSP mu vyplýva povinnosť uhradiť odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý na jeho stranu do konania vstúpil podaním zo dňa 25.04.2012, došlým k súdu dňa 30.04.2012, trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/87/2012, podľa ktorého: Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie

splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Podľa uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, sa musí súd, v prípade, ak sa združenie zúčastní konania ako zástupca účastníka konania alebo ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa predovšetkým, ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov.

Odporca i vedľajší účastník na strane odporcu bol v konaní úspešný, a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov súdneho konania. Odporcovi vznikol nárok na náhradu trov súdneho konania v zmysle § 146 ods. 2 prvej vety OSP, súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy súdneho konania neuplatnil. Z daného je zrejmé, že súd v zmysle citovaných rozhodnutí súdov mal možnosť priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu (spotrebiteľa) náhradu trov tohto súdneho konania, nakoľko nárok na ich náhradu vznikol aj samotnému spotrebiteľovi. Súd podrobil priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi skúmaniu z hľadiska ich účelnosti podľa § 142 OSP.

Pod pojmom účelnosť trov je potrebné rozumieť nevyhnutnosť alebo právnu možnosť vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva sa neposudzujú ako celok, ale každý úkon a každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdeniu.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom písomným podaním zo dňa 12.02.2013 si vyúčtoval trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 127,65 eura. Náhradu trov právneho zastúpenia požadoval za 3 úkony právnej služby: 1. prevzatie veci, 2. vyjadrenie k žalobe, 3. stanovisko k vyjadreniu žalobcu, každý úkon právnej služby po 34,86 eura a režijný paušál vo výške 7,63 eura za každý úkon a 20 % DPH, t. j. 3 x 34,86 eura + 3 x 7,63 eura + 20% DPH.

Združenia sa vytvárajú za účelom ochrany spotrebiteľov a preto by mali byť spôsobilé chrániť práva a oprávnené záujmy spotrebiteľa bez ďalšej pomoci zo strany advokátov. Ak sa občianske združenie - vedľajší účastník aj napriek uvedenej skutočnosti dá v konaní zastúpiť advokátom, je to jeho voľba, ale bez práva na náhradu trov konania. Súd zastáva názor, že zastúpenie združení na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené a právnym zástupcom vyúčtované trovy konania je možné považovať za neetické, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom vyúčtoval trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci prevzatie veci, vyjadrenie k žalobe a stanovisko k vyjadreniu žalobcu.

Zo súdneho spisu vyplýva, že vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť, taktiež o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca, na strane ktorého vedľajší účastník vstúpil. Situácia, kedy odporca nemal vedomosť o podaní žalobného návrhu a vedľajší účastník nemal náležitú vedomosť o predmete sporu, skutkových okolnostiach prípadu a stave konania, okrem spisovej značky konania a identifikačných údajov (meno a priezvisko) účastníka a vstúpil do konania bez ohľadu na vôľu odporcu (spotrebiteľa), ktorého záujmy mal v danom spore riadne hájiť, navodzuje dojem, že sa zo strany združení na ochranu spotrebiteľa jedná o paušálny vstup do súdneho konania.

Súd takéto konanie OZ právna pomoc spotrebiteľom nepovažuje za dôkaz o vôli občianskeho združenia naplniť cieľ stanovený v článku V stanov. Paušálny vstup združení do konania skôr navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V danom prípade okrem mena účastníka a spisovej značky

konania nemal vedľajší účastník o veci žiadnu vedomosť a až po oboznámení sa s návrhom a platobným rozkazom zaslal vo veci vyjadrenie zo dňa 28.06.2012 označené ako „odpor proti platobnému rozkazu“, v ktorom si uplatnil trovy právneho zastúpenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd nepovažuje finančné prostriedky vyúčtované právnym zástupcom vedľajšieho účastníka na strane odporcu za účelne vynaložené na uplatňovanie a bránenie práva odporcu (spotrebiteľa) a preto o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 4-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Okresný súd Levice.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.